PAGINA TUTUROR SPORTURILOR

5 MINUTE de vorbă cu PETRE POP

noul campion național la toate categoriile

Un european născut în America. O carieră povestită sumar
Titlul lui Constantin Cionoiu în pericol

Luminile arenei „Milea" s'au stins și pe porțile larg deschise au ieșit ultimii spectatori, comentând evenimentul zilei: Petre Pop a redevenit campion național la toate categoriile.

Deși n'au trecut decât câteva minute dela terminarea matchului, noul campion a și ieșit în stradă, complect îmbrăcat. Bucuria victoriei, a dat viteză mădularelor și aripi picioarelor. Colo, la colț, e un tramvaiu, iar în gară, un tren va pleca peste o oră spre Reșița.

Dé vorbă cu un american.. european !

Avem acelaș drum și profit de ocazie spre a cere reșițanului câteva date biografice.

— Apăi... n'am timp de asta, acum, îmi răspunde cel mai popular sportiv al Reșiței, cu accentul său ardelenesc. Luați-le din volumul dvs.

Nu e rea ideea și iată că mă execut, redând un fragment din pagina 21 a volumului „101 portrete din boxul românesc":

„Petre Pop s'a născut într'un orășel din America de Nord, cam prin 1915, când de partea asta a oceanului începuse pârjolul războiului. Când a împlinit șapte ani, l-au adus părinții în România și aci au rămas cu toții.

„In 1933, Pop lucra în calitate de electrician printre minerii din Petroșanin. A devenit suporter al grupării „Jiul" și fiindcă se împrietenise cu Gheorghe Manta, conducătorul sălii de box, a început să facă antrenamente cu acesta. A susținut apoi mtchuri publice și după vreo 200 partide, dintre cari multe susținute peste hotare, a devenit campion național, campion al Micei Antante și... profesionist. Nici aci, nu s'a desmințit, deținând titlul național la toate categorile și apoi pe cel al categoriei semi-grea".

Cam aceasta ar fi, povestită sumar, viața de până acum a lui Petre Pop. Pentru un interview am însă nevoie și de alte amănunte cari ar interesa cititorii gazetei, amănunte pe cari nu le-aș putea găsi în nici un caz, în volumul meu. Și fiindcă tramvaiul care-mi va răpi interlocutorul e din ce în ce mai aproape, pornesc la „atac"...

Elogii pentru Ilie Petrescu

— A fost greu matchul de astăzi?

— Da. Ilie Petrescu e cel mai bun greu român, după părerea mea. Lovește mult mai puternic decât Lungu, lucrând cu „contre". Am învins însă mai mult prin voință. Eram convins că trebue să câștig, mai ales că toți cei cu care vorbisem înainte de match, mă asiguraseră că voiu redeveni campion. Să vezi ce bucurie o să fie la Reșița, diseară când s'or anunța la radio, rezultatele sportive!..

Un match cu Cionoiu

— Cum stați cu activitatea pugilistică la Reșița?

— Mulțumitor. Avem acum încă o secție de box la Bocșa Montană, unde se antrenează o mulțime de tineri muncitori. La Reșița am organizat și vom mai organiza gale mixte cu concursul pugiliștilor bucureșteni. Vreau să-l aduc acum și pe Cionoiu, cu care să disput titlul semi-greu. Ar fi un match care ar face multă propagandă boxului, în orașul nostru.

O viață pur sportivă

— Ai aproape 29 de ani. O să mai boxezi mult?

— Poate un an, poate doi. Duc o viață foarte regulată între munții Reșiței, astfel că nu pot fi considerat ca un boxeur predispus la pensionare. Seara, dela antrenament, merg direct acasă — de altfel, la noi, lumea se culcă foarte devreme — și acolo, citind, aștept știrile sportive de la radio. Dimineața sunt în picioare, foarte devreme, când plec la serviciu. Aerul curat al dimineții și drumul printre munți până la uzină, îmi vără'n plămâni numai sănătate. Iată de unde găsesc resurse să termin puternic un match pe orice distanță ar fi el.

Griji de părinte

Am ajuns la tramvai. La despărțire, Pop nu uită să-mi reamintească:

— ...Și apoi, nu fac box pentru mine, ci pentru copilul meu, care e bolnav. La vară, trebue să-l trimit la mare, unde să urmeze tratamentul unui medic specialist. Pentru asta am nevoie de peste 150.000 lei. De unde mi-aș putea procura suma asta? Sunt decis însă, că atunci când copilașul meu va fi complet sănătos, să abandonez boxul...

Vatmanul a dat semnalul de plecare.

Strângeri de mâini, promisiuni pentru o revedere curândă.

— La revedere, Pop.

— La revedere, la Reșița. Veniți la matchul cu Cionoiu.

Și tramvaiul a plecat. Pe scaunul de lângă ușă, unde a luat loc, Pop e singur cu valiza sa. Gândurile și le-a trimis stol la Reșița, unde o soție dragă, îngână probabil un cântec de leagăn unui copilaș, uitându-se din când în când, întrebătoare parcă, la aparatul de radio: „O fi câștigat Petrică?".

Pykomar

Un an de isbândă sportivă
Organizarea Sportului Românesc în 1943

(Continuare din nr. de eri)

Pentru a informa presa și a rațiilor, evita unele răstălmăciri a dispozițiilor luate de O.S.R., a fost înființat «Consiliul Presei Sportive». Acest Consiliu s'a întrunit lunar cu șefii rubricelor sportive ale ziarelor din Capitală, cu care prilej au fost date sugestii asupra propagandei necesare sportului în timpurile actuale.

Pentru încurajarea și stimularea activității sportive, O.S.R. a creiat «Insigna de Sportiv Complet» și a reușit în timp de numai 2 luni să fie obținută de cca 2500 sportivi.

A instituit «Insigna de Internațional». A acordat diplome și brevete. A dotat cu cupe, plachete și medalii numeroase competițiuni.

Pentru asigurarea propagandei necesare, O.S.R. a editat și difuzat gratuit diferite broșuri și regulamente de specialitate.

A fost scos Buletinul O.S.R., ca organ de legătură între conducerea sportului, Federații, Districte și Grupări. Buletinul se trimite gratuit și este prezentat ța culturală a țării, pentru a le tuturor personalităților din via informa asupra activității desfășurată de O.S.R.

Filme sportive, conferințe la radio, conferințe cu forurile educative și cu autoritățile din diferite centre, articole de presă, etc. au asigurat o propagandă intensă și bine susținută.

DOTARE

O.S.R. a dotat fiecare District cu registrele și imprimatele necesare. A trimis, pentru prima dată în analele sportului românesc, fiecarui district, sume ce au variat între 20.000 și 50.000 lei, în raport cu activitatea desfășurată.

A achiziționat depe piață mingile de football, handball, basketball și volleybll la prețul de anul trecut și le-a pus la dispoziția grupărilor în prețul de cost pentru a evita specula.

A dăruit mingi grupărilor nou constituite și afiliate.

A dotat taberile și cursurile cu materialele sportive necesare

A procurat piele și talpă pentru bocanci și pantofi repartizând cantități apreciabile federațiilor. In prezent O.S.R. organizează un depozit: bocanci, pantofi, tricouri, mingi, a cărui capacitate va fi în raport direct cu materiile prime ce vor fi acordate O.S.R. Aceste articole vor fi puse la dispoziția grupărilor lipsite de mijloace.

ACTIVITATEA FEDERATIILOR

In general Federațiile au avut o activitate deosebită. Din toate, cele care au reușit să îmbine acțiunea de stimulare a competițiunilor cu acțiunea de popularizare, sunt: Tirul, Skiul, Sporturile de apă și Rugby-ul. Toate federațiile s'au străduit să aibe un calendar cât mai bogat. Și în parte au reușit, întrucât viața sportivă romînească, cu toată situația impusă de războiu, a pulsat într'un ritm mai viu decât în vremurile de pace.

SAPTAMANA SPORTULUI ROMANESC

Un alt eveniment important din viața sportivă a ultimului an a fost organizarea primei săptămâni a Sportului Românesc, care a început cu expoziția sportului și s'a încheiat cu Ziua Sportului.

Expoziția Sportului a fost o adevărată revelație, reprezentând o încoronare a activității Federației.

Ziua Sportului a fost organizată după o pauză de 4 ani și a fost cinstită cu prezența d-lui Mareșal Conducător.

Deasemenea, expoziția sportului a fost vizitată de către d. Mareșal Conducător.

La aceste manifestări, Conducerea Statului a coborît în mijlocul sportivilor, le-a cunoscut strădaniile, lipsurile și nevoile. S'a constatat că se lucrează cu competență, cu suflet și devotament. Dar, totodată, a fost remarcată și lipsa de înțelegere și sprijin din partea oficialităților

INCEPUT DE BIRUINȚA

Conducătorul Statului apreciind valoarea educativă a sportului și rolul său de sporire a capacității de muncă, luptă și creație a Neamului nostru, a dispus ca sportul să fie introdus în toate instituțiile de Stat și Particulare pentru toți bărbații până la 40 și femeile până la 35 ani.

O. S. R. A TRECUT LA PREȘEDENȚIE

Totodată a aprobat ca O.S.R. să treacă la Președenția Consiliului de Miniștri și să coordoneze toate manifestările sportive naționale.

NOUA ORGANIZARE A SPORTULUI ROMANESC

Noua turnură a situației a impus O.S.R. o nouă organizare care prevede:

—Colaborarea cu ANEF, IMEF și MTR.

— Acordarea autonomiei fiecăruș sport, prin scindarea Federațiilor.

— Creiarea Comitetului National Sportiv, compus din personalitățile de marcă ale vieții sportive Românești, ce vor fi numite de însăși Conducătorul Statului.

PARCUL ȘI STADIONUL U.F.S.R. REDATE SPORTULUI ROMANESC

Insfârșit, ultima dreptate făcută Sportului Românesc în cursul anului 1943, a fost retrocedarea, — în urma dispoziției d-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, — a Parcului Sportiv și a Strandului U.F.S.R. Sportului Românesc.

Activitatea sportivă din anul 1943 a făcut progrese din punct de vedere al organizării, al pregătirii cadrelor, al propagandei, al popularizării, al performanțelor, al colaborării cu sportul universitar, școlar, muncitoresc și premilitar.

Dar evenimentul cel mai de seamă din viața sportului Românesc este recunoașterea și precizarea rolului pe care trebuie să-l aibă în structura Statului Român.

1943 este pentru sportul românesc un început de isbândă.

Promovarea sportului muncitoresc

Principala preocupare a conducătorilor timișoreni

TIMIȘOARA 2 (Corespondență). Preocuparea conducătorilor timișoreni asupra promovării sportului muncitoresc. Mai ales în football și mai cu seamă gruparea Progresul, preocuparea aceasta este foarte accentuată, după cum reiese și din declarațiile d-lui Sebastian Mandravel, secretarul general al clubului Progresul.

„S'a împlinit anul acesta — ne-a spus d. Sebastian Mandravel — un deceniu dde activitate a Societății Sportive și Culturale „Progresul". Timp de zece ani înfruntând greutăți, având de învins adversitățile nor echipe formate din elemente eterogene cu sentimente potrivnice neamului nostru, am ajuns azi să cucerim un loc frontal în sportul din acest Colț de Țară.

„Este îndeobște cunoscut monopolul pe care-l pusese-se echipele minoritare pe întreaga viață sportivă aci la Timișoara. Un mănunchiu de tineri meseriași români ne-am adunat, sesizați de această intolerabilă situație, și am pus pazele clubului sportiv românesc. Nu mai vorbesc de ironia cu care am fost primiți de echipele existente. Am perseverat totuși trecând peste orice sacrificii morale și materiale.

„Intre timp situația s'a schimbat. Mulți dintre noi am plecat să ne facem datoria față de Patrie, iar o parte din jucătorii noștri au trecut la alte echipe.

„Am fost tot timpul preocupați de educația sportivă a celor 600 de ucenici din Căminele din Timișoara, având la un moment dat peste 150 membrii legitimați. In afară de ucenici, alăturea de ei, au fost acceptați în rândurile noastre și mai mulți elevi dela diferitele școale secundare.

„Dela noi au plecat mulți, și mulți dintre ei sunt elemente de valoare și chiar internaționali: Coracu, Jifcovici, Iancu, Lungu, Fusoi, Teodorescu, Veia, Ivănescu, Pascu, Andreescu, Toth regretatul Petrescu dela Venus și umiți alți a căror nume îmi scapă.

„Promovarea sportului muncitoresc este pentru noi principala preocupare căreeia îi dăruim întreaga noastră atenție și nu precupețim nici un sacrificiu pentru a pune la dispoziția vigoarei muncitorimei românești un drum fără spini până la victoria culorilor noastre".

I. P. B.

Condițiuni admosferice potrivnice...

(Continuare din pag. 1-a)

lând prin fața ochilor, mai ales în cursul unei ierni blânde ca cea de acum.

Și atunci decе să ne mai mirăm că la Schiitul și Casa Peștera și-au dat întâlnire ski-ori cari formează elita acestui sport și cari sunt dornici să deschidă focul cu un minut mai devreme.

Acolo, pe înălțimile Bucegilor, pe un parcurs în lungime de 15—18 km. și într'un decor feeric ski-ori noștri se vor angaja în prima mare dispută a anului 1944. Va fi o adevărată sărbătoare a ski-ului românesc și un mare prilej de înălțare sufletească pentru cei cari au îndrăgit sportul de zăpadă, i-au înțeles utilitatea și luptă din răsputeri pentru o cât mai vastă propovare a lui.

Totdeauna alături de marii promotori și inițiatori „Gazeta Sporturilor" este și de rândul acesta la datorie și înțelegând să sprijine din răsputeri concursurile de mare viitor contribue la succesul întrecerii din Bucegi cu trei plachete artistice destinate protagoniștilor.

In ce privește atribuirea lor nu avem nici o preferință singura noastră dorință este ca ele să încapă pe mâinile celor mai buni în ziua concursului și nu ne îndoim că aceștia vor fi recrutați din rândurile celor cari, și în trecut, au făcut cinste ski-ului românesc.

UNDE MERGEM ASTAZI

ARO: Prietenă de ocazie cu Daniel le Darrieux.
CAPITOL: Visul alb și jurnal.
SCALA: Inimă de copil și jurnal.
FANTASIO: Venera oarbă și jurnal.
TRIANON: Baia primăresei, film în culori și jurnal.
REGAL: Omul care se joacă cu focul.
ARPA: Noaptea fantastică și jurnal.
ELISEE: Ingerul întunericului, revistă și jurnal.
VICTORIA: Suflete în furtună și jurnal.
BD. PALAS: Valea Diavolului și jurnal.
CASANDRA: Cenușereasa și jurnal.
FEMINA: Pat și Patachon în Cavalerii veseli și jurnal.
SELECT: Un cântec pentru tine și jurnal.
FRANKLIN: Singură pe lume și jurnal.
CORSO: Taverna roșie și jurnal.
OMNIA: Oameni de varietcu, jurnal și revistă.
NISSA: Căpitanul Styx, jurnal și revistă.
AIDA: Contele de Monte Cristo, jurnal și revistă.
ALCAZAR: Oameni de varietcu, jurnal și revistă.
AMERICAN: Macario vagabond, jurnal și revistă.
ASTORIA (fost Edison): O fată într'un port, jurnal și revistă.
BARCELONA: Macario Cowboy jurnal și revistă.
CARMEN: O noapte furtunoasă și jurnal.
COTROCENI: Macario în moștenitori năsdrăvani și jurnal.
CARMEN: Macario în banda veselă și jurnal.
CLASIC: Truxa, jurnal și revistă.
CRANGAȘI: Iluzii, jurnal și revistă.
DIANA: Fra Diavolo, jurnal și revistă.
INCHIU: In taina nopții, jurnal și revistă.
DACIA: Spioana din San Gotard jurnal și revistă.
ELDORADO: Macario la tribunal jurnal iș revistă.
FLORIDA: Patimi încătușate, jurnal și revistă.
GLORIA: Ariette și jurnal.
ILEANA: Oameni de varietcu, jurnal și revistă.
ISBANDA: A fost doar o glumă și jurnal.
LIA: Cele două orfeline și jurnal.
MARNA: Neapole sub sărutul focului, jurnal și revistă.
MARCONI: Au fost șase, jurnal și revistă.
MILANO: Omul venit de pe mare, jurnal și revistă.
MODEL: Spioana din San Gotard, jurnal și revistă.
MIORITA: Neapole sub sărutul focului și jurnal.
NERO: Au fost șease și jurnal.
NONI: Femeia îndărătnică și jurnal.
PARIS: Mințiunile Baronului Münchhausem.
PACHE: Mirajul circului, jurnal și revistă.
PICCOLO: Misteriosul don Patrile jurnal și revistă.
REX: Mallu și jurnal.
ROMA: Contele de Monte Cristo (seria II-a) jurnal și revistă.
SPLENDID: Mințiunile baronului Münchhausen, jurnal și revistă.
TOMIS: Cine pierde.., câștigă și jurnal.
UNIC: Pat și Patachon în Hamlet și Ofelia și jurnal.
UNIREA: Trădătorii de pe Nil, jurnal și revistă.
VENUS: Gorgona și jurnal.
VERGU: Pat și Patachon jurnal și revistă.
TRIUMF: Mallu și jurnal.
VOLTA BUZESTI: Contele de Monte-Cristo, jurnal și revistă.

Regele vitezei

de EMIL IENCEC

II

Dar de data asta, cu toate că Eugen dorea mai vârtos ca oricând victoria lui Pinion, o teamă de ceva neprevăzut, își făcea loc în el, rozându-l. O frică nespusă, că s'ar putea ca un cauciuc să se spargă, să se rupă lanțul, să fie trântit, sau ca însuș Pinion, să facă vreo greșeală — care să-l coste victoria. Și victoria nu trebuia să-i scape acum, în ruptul capului. Ziua asta era o sărbătoare din cele mai mari. Se retrăgea din sport Vasile Pinion, unul din cei mai buni ciclești, după o carieră de 15 ani, presărați cu laurii multor victorii de răsunet.

La 33 ani, Pinion întâlnea în «Cupa Dunării» reprezentanții a cinci națiuni. Majoritatea, fireste cu mult mai tineri ca el, avântați și încrezători în tinerețea lor așa cum fusese și el cu 8—10 ani în urmă. Conștient de respectul ce-l datorează publicului și îndrăgind sincer sportul, din care își făcuse un mijloc de existență, și prin care adusese multe satisfacții sportului autohton iar lui bune resurse materiale, Pinion se păstrase, printr'o conștiinciozitate exemplară, pe un plan prim, în ciuda anilor care-i încrustase pe răbojul vieții sale.

Dovada valorii sale, care încă nu scăzuse, sta în faptul că dintr'un bogat mănunchiu de sprinteri, fusese desemnat el și încă unul, tânăr, să poarte tricoul roșu, galben și albastru, în această importantă competițiune. Cu toate că, în forul de specialitate, fuseseră unele păreri potrivnice de al alege pe Pinion, desemnarea lui s'a produs totuși ținând în seamă rutina pe care și-o însușise dealungul a peste 100 întâlniri internaționale în prodigioasa lui carieră.

E drept, cum susțineau mulți că într'o luptă a tinerețil ce cere mai întâi tinerețe, dar având în vedere că la start se aliniau alergători rafinați, alegerea lui Pinion apăruse inevitabilă cu atât mai mult cu cât vitalitatea lui nu trăda cu nimic cei 33 ani pe care-i purta foarte bine. Cu prilejul secționării se întâmpase destulă vâlvă, majoritatea condeelor de specialitate vorbind elogios la adresa lui, — unii precizând că Pinion e departe de a fi un element terminat. Cum de altfel și era. Partizanii acestei realități enumărau, la acest capitol, exemplu ca A. Magne care la 34 ani a câștigat «Premiul Națiunilor» cu o medie de 39 km. pe 145 km., într'o alergare de neamului nostru, am ajuns azi să cucerim un loc frontal în sportul din acest Colț de Țară.

„Este îndeobște cunoscut monopolul pe care-l pusese-se echipele minoritare pe întreaga viață sportivă aci la Timișoara. Un mănunchiu de tineri meseriași români ne-am adunat, sesizați de această intolerabilă situație, și am pus pazele clubului sportiv românesc. Nu mai vorbesc de ironia cu care am fost primiți de echipele existente. Am perseverat totuși trecând peste orice sacrificii morale și materiale.

„Intre timp situația s'a schimbat. Mulți dintre noi am plecat să ne facem datoria față de Patrie, iar o parte din jucătorii noștri au trecut la alte echipe.

„Am fost tot timpul preocupați de educația sportivă a celor 600 de ucenici din Căminele din Timișoara, având la un moment dat peste 150 membrii legitimați. In afară de ucenici, alăturea de ei, au fost acceptați în rândurile noastre și mai mulți elevi dela diferitele școale secundare.

„Dela noi au plecat mulți, și mulți dintre ei sunt elemente de valoare și chiar internaționali: Coracu, Jifcovici, Iancu, Lungu, Fusoi, Teodorescu, Veia, Ivănescu, Pascu, Andreescu, Toth regretatul Petrescu dela Venus și umiți alți a căror nume îmi scapă.

„Promovarea sportului muncitoresc este pentru noi principala preocupare căreeia îi dăruim întreaga noastră atenție și nu precupețim nici un sacrificiu pentru a pune la dispoziția vigoarei muncitorimei românești un drum fără spini până la victoria culorilor noastre".

I. P. B.

Condițiuni admosferice potrivnice...

(Continuare din pag. 1-a)

lând prin fața ochilor, mai ales în cursul unei ierni blânde ca cea de acum.

Și atunci decе să ne mai mirăm că la Schiitul și Casa Peștera și-au dat întâlnire ski-ori cari formează elita acestui sport și cari sunt dornici să deschidă focul cu un minut mai devreme.

Acolo, pe înălțimile Bucegilor, pe un parcurs în lungime de 15—18 km. și într'un decor feeric ski-ori noștri se vor angaja în prima mare dispută a anului 1944. Va fi o adevărată sărbătoare a ski-ului românesc și un mare prilej de înălțare sufletească pentru cei cari au îndrăgit sportul de zăpadă, i-au înțeles utilitatea și luptă din răsputeri pentru o cât mai vastă propovare a lui.

Totdeauna alături de marii promotori și inițiatori „Gazeta Sporturilor" este și de rândul acesta la datorie și înțelegând să sprijine din răsputeri concursurile de mare viitor contribue la succesul întrecerii din Bucegi cu trei plachete artistice destinate protagoniștilor.

In ce privește atribuirea lor nu avem nici o preferință singura noastră dorință este ca ele să încapă pe mâinile celor mai buni în ziua concursului și nu ne îndoim că aceștia vor fi recrutați din rândurile celor cari, și în trecut, au făcut cinste ski-ului românesc.

UNDE MERGEM ASTAZI

ARO: Prietenă de ocazie cu Daniel le Darrieux.
CAPITOL: Visul alb și jurnal.
SCALA: Inimă de copil și jurnal.
FANTASIO: Venera oarbă și jurnal.
TRIANON: Baia primăresei, film în culori și jurnal.
REGAL: Omul care se joacă cu focul.
ARPA: Noaptea fantastică și jurnal.
ELISEE: Ingerul întunericului, revistă și jurnal.
VICTORIA: Suflete în furtună și jurnal.
BD. PALAS: Valea Diavolului și jurnal.
CASANDRA: Cenușereasa și jurnal.
FEMINA: Pat și Patachon în Cavalerii veseli și jurnal.
SELECT: Un cântec pentru tine și jurnal.
FRANKLIN: Singură pe lume și jurnal.
CORSO: Taverna roșie și jurnal.
OMNIA: Oameni de varietcu, jurnal și revistă.
NISSA: Căpitanul Styx, jurnal și revistă.
AIDA: Contele de Monte Cristo, jurnal și revistă.
ALCAZAR: Oameni de varietcu, jurnal și revistă.
AMERICAN: Macario vagabond, jurnal și revistă.
ASTORIA (fost Edison): O fată într'un port, jurnal și revistă.
BARCELONA: Macario Cowboy jurnal și revistă.
CARMEN: O noapte furtunoasă și jurnal.
COTROCENI: Macario în moștenitori năsdrăvani și jurnal.
CARMEN: Macario în banda veselă și jurnal.
CLASIC: Truxa, jurnal și revistă.
CRANGAȘI: Iluzii, jurnal și revistă.
DIANA: Fra Diavolo, jurnal și revistă.
INCHIU: In taina nopții, jurnal și revistă.
DACIA: Spioana din San Gotard jurnal și revistă.
ELDORADO: Macario la tribunal jurnal iș revistă.
FLORIDA: Patimi încătușate, jurnal și revistă.
GLORIA: Ariette și jurnal.
ILEANA: Oameni de varietcu, jurnal și revistă.
ISBANDA: A fost doar o glumă și jurnal.
LIA: Cele două orfeline și jurnal.
MARNA: Neapole sub sărutul focului, jurnal și revistă.
MARCONI: Au fost șase, jurnal și revistă.
MILANO: Omul venit de pe mare, jurnal și revistă.
MODEL: Spioana din San Gotard, jurnal și revistă.
MIORITA: Neapole sub sărutul focului și jurnal.
NERO: Au fost șease și jurnal.
NONI: Femeia îndărătnică și jurnal.
PARIS: Mințiunile Baronului Münchhausem.
PACHE: Mirajul circului, jurnal și revistă.
PICCOLO: Misteriosul don Patrile jurnal și revistă.
REX: Mallu și jurnal.
ROMA: Contele de Monte Cristo (seria II-a) jurnal și revistă.
SPLENDID: Mințiunile baronului Münchhausen, jurnal și revistă.
TOMIS: Cine pierde.., câștigă și jurnal.
UNIC: Pat și Patachon în Hamlet și Ofelia și jurnal.
UNIREA: Trădătorii de pe Nil, jurnal și revistă.
VENUS: Gorgona și jurnal.
VERGU: Pat și Patachon jurnal și revistă.
TRIUMF: Mallu și jurnal.
VOLTA BUZESTI: Contele de Monte-Cristo, jurnal și revistă.

Regele vitezei

de EMIL IENCEC

II

Dar de data asta, cu toate că Eugen dorea mai vârtos ca oricând victoria lui Pinion, o teamă de ceva neprevăzut, își făcea loc în el, rozându-l. O frică nespusă, că s'ar putea ca un cauciuc să se spargă, să se rupă lanțul, să fie trântit, sau ca însuș Pinion, să facă vreo greșeală — care să-l coste victoria. Și victoria nu trebuia să-i scape acum, în ruptul capului. Ziua asta era o sărbătoare din cele mai mari. Se retrăgea din sport Vasile Pinion, unul din cei mai buni ciclești, după o carieră de 15 ani, presărați cu laurii multor victorii de răsunet.

La 33 ani, Pinion întâlnea în «Cupa Dunării» reprezentanții a cinci națiuni. Majoritatea, fireste cu mult mai tineri ca el, avântați și încrezători în tinerețea lor așa cum fusese și el cu 8—10 ani în urmă. Conștient de respectul ce-l datorează publicului și îndrăgind sincer sportul, din care își făcuse un mijloc de existență, și prin care adusese multe satisfacții sportului autohton iar lui bune resurse materiale, Pinion se păstrase, printr'o conștiinciozitate exemplară, pe un plan prim, în ciuda anilor care-i încrustase pe răbojul vieții sale.

Dovada valorii sale, care încă nu scăzuse, sta în faptul că dintr'un bogat mănunchiu de sprinteri, fusese desemnat el și încă unul, tânăr, să poarte tricoul roșu, galben și albastru, în această importantă competițiune. Cu toate că, în forul de specialitate, fuseseră unele păreri potrivnice de al alege pe Pinion, desemnarea lui s'a produs totuși ținând în seamă rutina pe care și-o însușise dealungul a peste 100 întâlniri internaționale în prodigioasa lui carieră.

E drept, cum susțineau mulți că într'o luptă a tinerețil ce cere mai întâi tinerețe, dar având în vedere că la start se aliniau alergători rafinați, alegerea lui Pinion apăruse inevitabilă cu atât mai mult cu cât vitalitatea lui nu trăda cu nimic cei 33 ani pe care-i purta foarte bine. Cu prilejul secționării se întâmpase destulă vâlvă, majoritatea condeelor de specialitate vorbind elogios la adresa lui, — unii precizând că Pinion e departe de a fi un element terminat. Cum de altfel și era. Partizanii acestei realități enumărau, la acest capitol, exemplu ca A. Magne care la 34 ani a câștigat «Premiul Națiunilor» cu o medie de 39 km. pe 145 km., într'o alergare de

(Va urma)

patrul. Lucien Michard la 36, finalist în Campionatul mondial de viteză, Girardengo la 40 ani, clasat al 4-lea, în cursă rapidă a tinereții Milan — San Remo, Fonian «regele munților» la 41 ani, și alte asemenea cazuri.

Se agita însă, de unele ziare, și încercarea formulei: «oameni tineri».

Vasile Pinion, conștient ca în toate deauna, deși își da perfect de bine seama că e departe de a fi scăzut ca valoare atletică, spusese într'un cerc sportiv, din care nu lipseau, firește, gazetarii că proba pentru «Cupa Dunării» e ultima lui alergare, și că înțelege să facă loc tinerilor. Deși — punctă el surâzând — tinerii n'au decât să arate că merită locul pe care nu-l tot cer nouă, «bătrânilor», apăsă intenționat pe ultimul cuvânt, Pinion. Și de aci, firește reportagii senzaționale, unele poetice, alte romanțe, cu retragerea din sport a lui Pinion. Un motiv în plus ca reuniunea să pasioneze.

Publicul a fost surprins de această hotărâre. Se aștepta să-l mai vadă evoluând. Pentru mulți acea fatidică cifră de 33 — o noutate, căci nu o bănuiau — era un argument hotărâtor și sfârșeau prin a admite că, în adevăr, era și timpul s'o facă. Simplă prejudecată atât timp cât linia cifrelor îi indica pe Vasile Pinion tot pe primul plan și nu era nici cel mai slab indiciu că declinul care la unii se produce chiar la 27 ani, sau mai devreme, ar fi și pentru el pe undeva pe aproape. Doar o prejudecată burgheză, de oameni tihniți, comozi, care înainte de 30 ani au burtă respectabilă, și tabieturi pe care și le însușesc, din sedentarism, cu anticipație de 10—15 ani, cel puțin.

Retragerea lui V. Pinion, cu prilejul „Cupei Dunării", reclama obicinuită iar pe deasupra reportajele despre cariera lui Pinion, întrebarea dacă rutina va rezista tinereții avântate, dacă el va reuși să-și încheie frumoasa-i carieră sportivă, tocmai într'o întrecere atât de dificilă cum e această alergare internațională de viteză pentru „Cupa Dunărea"; — toate acestea stârniseră atâta vâlvă încât victoria lui Pinion apărea mai puțin probabilă. Erau tot felul de temeri, în public, și se spunea că este foarte greu de presupus că Pinion își va încheea cariera cu o victorie strălucită așa cum ambiția lui, de totdeauna, ar dori-o. Ba se auzeau și unele voci înveninate anticipând bucuria răutăcioasă în eventualitatea unui eșec al lui Pinion.

Toate acestea provocaseră în public o tensiune maximă; iar în inima, făcută cât un purice, a marelui admirator al lui Pinion, un sbucium cu proporții de tragedie. Deși cele mai multe ziare indicau favorit pe V. Pinion, urându-i sincer o retragere glorioasă, neuitând să accentueze duritatea excepțională a luptelor ce se vor încinge; — o neliniște generală stăpânea tribunele.

Se scrisese și se vorbea mai ales că învins chiar V. Pinion nu ar fi mai puțin sărbătorit. După o carieră ca a lui, o înfrângere, chiar și cu prilejul acesta festiv, al reprezentației de adio, nu ar reuși să întunece cu nimic faima acestui nume. In simpatia lor, admiratorii și presa ar găsi destulă îngăduință să scuze o înfrângere, într'un lot atât de select, suferită de un element care, cu prețul unor sublime eforturi, și grație unei conștiinciozități rar întâlnite, le-a adus de nenumărate ori victorii cu care s'au mândrit toți sportivii.

(Va urma)